

GÜNTHER, ZACHARIAS JOHANNIS

**Fama Bona, Thet är En Christeligh
Lijkpredikan Om itt gott Namn och Rychte,
hwad thet är, Huru högt en vprichtigh
Menniskia thet skatta och wardera skall, och
hurulunda man thet bekomma och förlora k**

Tryckt i Linköping hoos Christopher Günter, Anno M. DC. XLVII
[1642]

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

ANDERSON, J.

*Po. Lind.
Forsman
Lindqvist
(182)*

FAMA BONA,

Thet är

En Christeligh Liffpredikan

Om itt gott Namn och Rychte / hwad thet är /
Huru högt en vprichtig Menniska thet skatta och värdera
skall / och hurulunda man thet bekomma och
förlora kan.

Hallen i Korsberga Kyrckio

Öfwer

Then Ehrbornes / Manhafftiges
och Vprichtiges

S. Von Andersons til Wex-
hult / Quartermestares öfwer Smalandz och
Elandz Rytterij / Liff / Hwilken tillijka sitt Liff och Blodh
för Fäderneslandet vthgaff / wid Revel i Meckelburg
then 29 Augusti Åhr 1640.

När thet i en stor och Folkriik församling i sin
Hwilokammar nidlattes åhret effter / och näste
Söndagen effter 13 Daggh Juul.

Uff

ZACHARIA JOHANNIS

Pastore Ekehöeusi.

Tryckt i Pinföping hoos Christopher Günter /

Anno M. DC. XLVII.

Then Ehrborne / Gudfruchtige och Dygde
samma Matrona /

H. Karin Jons Dotter /
nu meera S. Quarteremestarens Jon Anders
sons högebedröfwat effterlätna Enka.

Såsom och hennes Kära Barn /

Then Edle och Manhaffige /	Sampe
Lars Jonson Eenhorn	Ehrborne / Gudfruchtige och
til Byastad Leutnandt vnder	Dygdesamma Matrona
Smålandz Rytteri /	H. Ingrid Jons Dotter /
Manhaffig och Forsichtig	Wälachtad Mäns Åkesons
Swen Jonson Fendrick	Rådman i Ekessö. elskeliga
vnder itt Smålandz Reges	k. Hustru.
mente Footfolk.	Gudfruchtige och Wälup-
Manhaffig och Brichtig	tuchtade.
Nils Jonson un twaran	J. Ingeborg /
des i Tyskland hoos	J. Segerid /
Armeen.	och
Sampe Wälupuchtad	J. Gertrud Jons
Daniel Jonson	Döttrar.
Sönerna.	

Ar effter trägen och ijdlesam begäran och
åsfundan thenna eensaldiga Predikan
dediceradt

aff

Zacharia Johannis
P. i Ekessö.

PROÆMIUM.

Detta är för Gudi och Fadrenom een reen och
 obesmittad Gudz dienst/ Sötia Faderlös och Mo-
 derlös Barn och Enckior vthi theras bedröfwel-
 se/ lærer Jacob Apostelen i sitt 1 Capitel. Samma
 Gudz dienst hafwa wij of nu företagit/ Nembligen söke
 ennes bedröfwades Enckios Hws / til at förfordra henz
 nes S. hastigt och oförmodeligen ifrånfalne Mans Liff/
 til sin Hwilokammar; och sedan henne trösta och hug-
 swala/ medh hennes Faderlösa Barn/ öfwer theras döda/
 hwilken medh åhra och berömm / sitt lefwerne fördt haf-
 wer/ och när Gudh honom tiden bestemde / är han såsom
 en Tapper och Redelig Krigzman fallen för sina Fiender/
 så at wij/ samptligen måge om honom thet bekenna / som
 Dawid wittnar om Abner / som på oetroget wijs dräpin 2. Sam. 3.
 wardt/ aff Feldtherren Joab: Han är icke död såsom
 en Dään döör / hans Händer woro intet bundna / hans
 Fötter intet satte i fiettrar / vthan han är fallen för ens
 Krigzmans hand. Såsom wij nu i thetta fallet hafwom
 effterfolgd wijsse Mansens befallning. Nemblig bewijst
 wår wålgerning på then döda / bör of icke vthan Lårdom
 hådan Skillas / vthan på thet wij offter itt gott Namn
 stråfwa mågon / som thenne S. Mannen in til sitt ye-
 tersta giordt hafwer/ will man thet til en beqwemlig Tere-
 taga. Bidiandes Gudh först om then H. Andes bis-
 stånd / medh wår Dageliga Bön Fader wår/ etc.

Texten.

Syr. 42. v. 15 & 16.

Sættil at tu behåller itt godt Namn / thet blifwer twiffare ån tusende stoora Guldskattar. Liffwet ware så gott som thet kan / så warar thet dock en liten tiid / men itt godt Namn blifwer Ewinnerliga.

EXORDIUM.

Bring åro of allom högelingen aff nödenne. 1. Itt godt Samweet. 2. Itt godt Namn och Rychee. Sål är then Mennistia som thenna stycken hafwa kan.

Itt godt Samwet behöfwom wij för Gudz och vår egen skuld / Itt godt Namn för våra efterkommanders och vår Nåstes skull / att när the höra gott om of talas / måga aff våra Exempel förbättrade warda. Iherføre hwem lycka och wålstånd och itt godt Namn effter sig hafwa wil / han förhålle sig sålunda / att man medh sanning inthet annat ån åhra / beröm och redelighete om honom tala må.

Hwilket att efterkomma / gifwa of vplåsne orden thet til tilfelle / hwilka man hafwer för thenna Folkrikså Församling achtad att framföra / betrachtandes effter fölgande Stycker:

Propostio.

Til thet första / Hwad itt godt Namn är eller kallas.

Til thet andra / Huru högt man itt sådant godt Namn skatta och värdera skall.

Dch

Och för thet tridie / Huru man ite sådant Rampn
bekomma / och när man det såat hafwer förwara och be-
hålla / och omsijder / huru samma Rampn leeteligen bort-
mistas kan.

Gud förlåne här til sina Nåder Amen.

Thet Första Stycket.

Hwad ite gott Rampn är eller kallas.

Detta Ordet Rampn / bemerket icke thet namn
pnet / thet medh man of nempner / och wij i Döpel-
sen vndfåt hafwe; Behan thet merker goda och
åhrliga Menniskiors Taal och Dom om of. Ty loff är
thet att blifwa berömd aff fromma och dygdesamma
Menniskior / Men the ondas Loff och Domar moſte man
för inehet hålla.

Wonge finnas som icke mycket leggia på hiertat / ant-
tingen man wäl eller illa om them talar / antingen man
them en Hund eller Apinia kallar; Såsom när Abisai
Dawidz wän / kallade Simej en Hund / Säyandesz
Stulle thetne döde Hunden banna min Herra Konun- *2. Sa. 16.*
gen: The som så sinnade äro / the förstå inehet hwad ite
gott Rampn är. Är förden skuld ite gott Rampn / när *Discipli-*
åhrliga fromma och vprichtiga Menniskior / alt gott och *na*
wäl om of meena / thet samma tala och för androm vch
föra / huru wij of i heela wärde Leswerne förhällit hafwa.
Hwilket ofwergåar alla Werldennes Rikedom / som Salo-
mon lærer: Rychte är kosteligare än Rikedom / och ynnest *Prov. 22.*
är bättre än Silfwer och Guld. Item / Itt gott Rychte *Eccl. 7.*
är bättre än Salwo. Rychte kommer vtaff Rööf eller
Lucht / som fiertan effter ryker eller luchtar / tjika som thet
Nardus Smörjelse wijda luchtade / thet medh Christus *Joh. 12.*
Smord war. Sådan ock kommer thet doch at ite gott
A iij Rychte

Rychte liknas wid Salwo. Säsom twert om itt onde
Rychte liknas wid en ond Lucht och Stanc: Säsom
Jacob sade til sina Söner Simeon och Levi / när the alle
Manfön i Sichern dräpet hade / therföre at thetas Sy-
ster Dina förkrenkt war: I hafwen ästad kommit / at
jagh blifwer illa kender / eller illa luchtar för alla thessa
Landz inbyggjare.

Item så Ammons Barn sägo / at the wore illa luchs-
tandes wordne för Dawid / för Hanons gerning skull/
Sende the bort och legde the Syrer / at hielpa them
emoot Dawid. Namn och Rychte finnes både onde
och gott: Paulus setter både Deelarna tilhopa: Ges-
nom ondt och gott Rychte / genom ähro och småleek.

The ondas Rychte äro namnkunnige öfwer hela
Werlden / säsom om Saul / Juda / Pontio Pilato / och
menga Rättare / som sigh itt stoort namn / doch ondt /
igenom thetas falske läro som the vthspridt hafwa / förs-
werfwat hafwa / Men itt sådant namn doger intet.

Therföre berömmes här wisse Mannen itt gott
Namn / säsom Kristus säger om Dwinnan / som vthgiöt
then kostelige Smörrelse på hans Hufwud / hwar som
helst i heela Werlden / thetta Ewangelium warder pre-
diket / skall och thetta som hon gjorde / sagt wara henne til
äminnelse. Är och icke allenast thetta ett gott namn / at
een i sin lifftid berömd warder / vthan fast meer / när
man gott talar om enom effter döden. Ther om Dawid
Psal. 112. talar: Then rättferdige skall aldrigh förgäten warda.
Prov. 10. Och Salomon: The rättferdigas äminnelse blifwer vthi
wälsignelse / men the Dugachtigas namn skall förgåås.
Säsom ännu i Dag Abraham berömmes aff sin starcke
troo och lydno / Joseph för sin lystheet / Josias för sin
Gudfruchtigheet / Simson för sin starckheet och Mans-
ligheet /

ligheet / Judas Macabæus / som oförstreckt i Skrifdenne
stood emot sine Fiender / til thes han aff them öfwerwun-
nen och slagen war / Säsom wår S. Quartermestare
ock gjorde hafwer / til thes han samma Endalykt bekom.

Thet Andra Stycket.

Williom wij gifwa ackt vppå / huru högt man
vitt sådant gott, Rampn skatta och wårdera skall :
Ther om hör om wisse Mannen / Han håller thet
dyrare än tusende Guldskattar / och än stelfwa lifswet.

Dch är intet twiffwel vppå / at ju Syrach både Dees
larna wål förstådt hafwer / effter Herren Gudh / honom
både medh itt gott Rychte / såsom ännu i thenna tiden
warar / såsom ock medh stoora ågodeclar och håfwor wål-
signat hafwer / thesfore han om beggia Deelarna wål
dömde / hwilket thera betere varit hafwer. Dansede the
omwisse i Werldenne / antingen liftet eller intet sköta om itt
gott Rampn / vthan hållat lifta kårt / antingen man wål
eller illa om them talar / säyandes : Jagh äter och dricker
lifka wål / antingen man illa eller wål om migh talar. En
sådan Dom är wrongwifs / Säsom the Wisse och Lago-
farne sagt hafwa : Qui famam negligit, Crudelis
est. Thet är / then intet sköter om itt gott Rychte han är
en gruffweligh Tyrann. Men wisse och förståndige
Menniskior / the merkia och hålla itt gott Rampn högre
än alla Werldzens ågodeclar. Ther om ock Hedningars
na wål dömbt hafwa / säyandes :

Omnia si perdas, famam servare memento,

Qua semel amissa, postea nullus eris.

Thet är :

Om tu förlorar alle / Vitt Rychte tu dock behålla skalle /
Om thet ock warder bortmist / Tu warder en dåare lifewist.
Syrach

Syrach lærer thessa här/ at Rykhet är bättre än monge
tusende Guldskattar/ Ja ock än sielfwe lifswet / ty thet
ware så gott som thet wara kan / så förgåås thet dock/
Men itt gott Namn är odödeligit och warar ewig
nerliga.

Rijkedomar och ågodeclar elskar hwar man / effter
them sträfwar heela Werlden. Huru mykin fabrligheet
en gifwer sig vthi för Rijkedomar/ thet är allom vppen
bart; Man serdas och reesar hit och tist man seglar både
i then gamla och nys vpfunden Werlden / Alle til then
ende/ at man må warda Rijk. Hwad vthrettar man tå
ther medh? Intet annat / än enom weyer ther aff mo
det / förgripser sig offta emoot Gudh och sin Nasta/
förachear alla andra som icke så Rijke äro: Hwilket the
wisse Hedningar hafwa wäl effter tenkt / Hwarföre
Anaxagoras bewijsar/ at ingen kan tillijka effter Dygd
och itt gott Namn / och effter Godz och Penningar
trachta. Och Crates Thebanus hafwer alle sitt Arff i
Hafwet fastad/ medh thessa orden: Vos mergere quam
mergere praestat. Thet är; bättre är jagh sencker ideo/
än at i skolen nidsentia migh. Hafwa för then skull Rijk
edomar rum hoos Menniskior/ Men itt gott Namn
är ock Gudi behageligit/ ty Rijkedomar achtar Gudh in
tet. *Matt. 5.* Ja genom goda gerningar warder Gudh prissat / och
monga Dugas i genom andras Dygder / at sielfwe sig
om Dygd och Redelighheet besitta.

Sedan är vppenbart at ock de Unde och Dgudachs
tige hafwa stoora Rijkedomar/ äre för then skull icke thes
bättre / Exempel om then Rijke Mannen hoos Lucam
står: Item i thet 12 Capitel berömmes en Rijkler sina
stoora hafwor och förråd / och gör förslagh fram före åch
lunge at leswa; Säyandes: Driick och äät min siäl/ tu
hafwer

hafwer icke gott förråd: Honom svarar Herrens Tu däre
i denna Natt skall tin själ tigh ifrå tagas.

Nabal war ock en ganiska rijk Man / men han war 1. Sa. 25.
likwål en nar och däre. Thessom hulpe intet theas rijk
ledomar / Men icke gott Rampn gör en Menniska eck
och Rampnkunnogh. Och hwad glädie hafwer man aff
sina ågodeclar / när monge honom them misunda / och
ther wid affwundas? Men ynneft och gott rychte gläder
hwar man / honom önskar man allt gott / alla tala wål om
honom / ther man mongom rijkom / besynnerliga them kar-
gom och ohjelpesammom alle ondt önskar. Ther til
medh moſte man rijkedomarna förlåta / och ingom gagna
the / vthan them lefwande / men icke gott Rychte blifwer
erwinnerliga. Hoos och lefwa ännu Joseph / David /
Salomon / Moſe / Job / Daniel och hans Stalbröder.

Rychtet moſte wij högt ſtatta både för våra ſkull /
för våra eſſterkommande och för andra: För våra ſkull /
at wij ther aff icke gott Samwet hafwa mågom / hwilket Prov. 15.
är icke dageligt G: ſtebod / ſom Salomon lærer: För an-
dras ſkull / at Laſtarenom må Munnen til ſtoppas / at
han intet ondt och öſwertoga kan. Såſom Moſes
Deut. 1. och Samuel 1. S. 11. 12. När the Regementet
aſſtråda wille / hafwa the ſigh för heela Iſrael teedt / ſigh
beropat på ſitt Samwet / at the medh orate ingom nå-
got ifrån hade. För våra eſſterkommande ſkull / at them
må för våra ſkull gott bewiſſas / ſåſom Mephiboſeth 2. Sa. 9.
war i ſtoor ynneft hoos Konung David / för ſins Faders
Jonathan ſkull. Hoo will ock neka at S. Qwarteres
meſtarens Barnom / icke är gott bewiſſt för hans ſkull?
Kan ock til äwentyrs ſådan här eſſter ſtee.

Aff theſſa argument och ſkål / beſlutom wij theſſa
andra Stycket / at man ſaſt högre ſkull wårdera och ſtatta

ett gott Namn och Rykte / än alle Werldzens ågodeer
ar / Ja och selswa lifwet.

Til thet Tredie.

Huru skall man sig ett sådant gott Namn förwerfwa ?

Här vppå hafwa Hedningarna mycket arbetad / at
the sig ett odödeligie Namn förskaffa wille / at
theras Rykte öfwer heela Werlden vthsprydas
skulle.

Somblige hafwe ingåt selswa döden för sitt Fä-
dernefand // såsom Curtius och Scavola : Somblige
hafwa vppbygd höga stodar / them the Pyramides kallade /
somblige stooro Städer och prechtiga Bygningar / stooro
Murar och Befestningar / Kyrcior och Kloster / Såsom
S. Brita hafwer ett odödeligie Namn aff Wadstena
Kloster: Niuis then stoore Assyriske Monarchen then
theela sexten åhr hela Assen vnder sig twingade / hafwer
han til sådan Segerwinningz äminnelse / then wäldige
och äldste Staden Niue vppbygdt och effter sitt eget
Namn nembdt / hwilken Stad hafwer varit i widden
wid pass fiorton och en halff wåra mijlar / och hafwer hafte
sin kreg 1500 Torn / Muren ther omkring hafwer varit
om hwar annan fört. Plinius skrifwer / at heela Assen
hafwer bygdt i 220 åhr på Dianæ Tempel / thes lengd
hafwer varit tu hundrade syratyo och fem stoor / bredden
tu hundrade och tiugu stoor / Ett hundrade tiugu och sio
Konungar hafwa medh stoor bekostnad låtit insettia ther
hwar sin Pelare : Sparrerne hafwa varit aff Cedar
Tråå / och Dörarna aff Cypress Tråå gjorde. Iå nu
thetta Tempel hade stått i 400 åhr in til Plinij tiff / haf-
wer thet än så synz så nyt / som när thet först byggt warz

Så

Eda at inthet vnder war thet i Apofflagerningarna står: *Act. 19.*
At Folket ropade/ Steor är the Ephesers Diana. Så nu
then onde och äbregiruge Mannen Herostratus sågh / at
han icke igenom Dygd kunde sigb något Namn för-
werfwa; dock på thet at vppå honom / så lenge Werlden
stode / skulle tenckt warda / hafwer han satt eelden på thetta
herliga Tempel / och thet affbrendt then 13 Septembri
äwen på samma dagh så Alexander Magnus föddes.
Therfore hafwa the Epheser giordt en Lagh / at ingen
skulle thet effterwid Liffzstraff then mordbrennaren wid
Namn nempna / på thet han icke måtte bekomma thet
han sökte.

Alltså hafwa the i Babel tenckt sigb itt stoort Namn *Gen. 11.*
at förwerfwa / igenom thet stoora Tornet the bygde kort
effter Syndafloden. Absolon vpretter sigb en stod til
sins Namns äminnelse. Men alle sådant hafwer wa-
rit en stoor säfengia / ty hoo tor säya / at sådant hafwa
warit Gudi behageligt. *2. Sa. 18.*

Ibland oss Chrisine råke ey heller alla vppå rett at
förwerfwa sigb itt goet Namn: Ty somblige är skrym-
tare / som hafwa itt skeen til Gudachtigheeten / men thes
kraffe försäta the / sådana som Phariseerne woro / som
wille allenast synas för Mennistiom vara helige / thet
dock Christus them therfore straffar / och kallar them *Hypocri-
ta.*
2. Tim. 3.
Matt. 23.
Hvitmenade griffier.

Somblige äre Smelerachtige och Zallerleslicare / *Adula-
tores.*
som weta at tala Folket effter Munnen / på thet the sto-
la warda affhäldne / Men vprichtige och redelige Mennis-
skior hata sådana.

Somblige weta stäteligen och medh prechtigh ord *Gloriosi.*
roosa sigb sielfwa / weeta säya stoort aff sigb / på thet the
aff them såkunnogom måge berömmas. Men huru sås

fenge alle thetta år / kan hwar och en wifs Man see och
skoda / och thet om döma.

The lärde Hedningar wiffade sina Lärjungar thenna
Wägen til itt gott Namn / såsom Socrates, then thet
sade : Si talis esse studeas, qualis vis haberi. Thet är:
War sådan medh stelfwa gerningarna / som tu wilt aff
androm synas wara.

Agelilaus lärde sina thenne lärdomen : Si loqua-
tur optima, & faciat honestissima. Thet är/når man
talar thet gott år / och gör thet åhrligit år. Men thetta
är then enesta och wissesta wägen / igenom hwilken man
ett gott Namn bekomma kan / och fåå ynnest både hoos
Gudi och Mannom. Nembligen thetta : At Gudeligen
eroo / och redeligen och åhrligen lefwa. Ty på thetta
settet kunnom wij efftersölga våra Förfäders dygder/
och görom thet medh / hwad Gudi tecke / och wår kallelse
lijkmåtigt år. Welom wij förhenstull itt gott Namn
behålla / emedan wij lefwe / och sedan longt effter wår död /
så förhålle oss Gudeligeu vthan skrymtan / och warom
vprichigh och redeligh emoot wår Nästa ; når wij thet
göre / så warar thet goda Namnet / både i thetta / och i
thet tilkommande lijfwet. Och på detta settet / hafwa
Fäderna förwerfwat sigh itt gott Namn / såsom Joseph
medh sin kyskheet / Daniel medh sin bestendighet / Jos-
sias medh sin Gudfruchtighet / Job medh sitt Tolemod.
Men effter ickle mindre dygd är / at behålla thet man be-
kommit hafwer / än sigh något förwerfwa ; Så förma-
nar Syrach : See til at tu behåller itt gott Namn.
1. Sam. 9 Konung Saul hade wål i begynnelsen itt gott Namn /
S 10. ty han war både wild och ödmjuk ; Men han behöllt så-
dant Namn intet lenge / ty han bleff en omild Ty-
rann.

Thet

Thet samma hafwom wij see om Konung Joas / *2. Par. 24*
om honom står: Konung Joas tenckte inthet på then
barinherigheet / som Jojada öfwerste Presten medh ho-
nom gjorde hade / vthan draap hans Son Zachariam.
Therfore skall man i troona / Gudeligheeten / och goda gers-
ningar framhårda in til ändan / effter ordspråket: Laus
in fine probatur; Lofwet bepröfwat i änden. Thet
gode Namnet måste man föra medh sigh i Grafwen.
Men monge finnes / som förlora thet goda Namnet the
i förstonne hafft hafwa / när the tilbaka settia Gudfrucht-
tigheten / och alla Dygder / och gifwa sigh til Synd
och Last / effter ordspråket: Angelicus juvenis seni-
bus latinizat in annis. Thet är / Yngdomen Engels-
reen / Men i ålderdomen en Diefwul lif. Therfore skos
lom wij effter Apostelens råd h intet löpa vth om wadio *1. Cor. 9.*
banen / och skall man medh löpandet icke vppehålla / til
thes man hafwer fåt lönen.

Men effter wij wete / at Menniskiones wåg icke
står til henne / och thet står i ingen mans macht / huru han *Jer. 10.*
wandra / eller sin gång styra skall; Så måste wij bidia
Gudh / at han os medh sin Anda regera wille / at wij icke
falle i Synd / effter Gudh os lofwat hafwer / at then H.
Ande skall gifwas them som bidia honom. Bidiom medh *Luc. 11.*
David: Gör wål wid tin Tienare / at jagh må leswa *Psal. 119.*
och hålla tin ord. Item: Jagh hafwer vthwalde San-
ningenes wåg / tina retter hafwer jagh migh föresatt.
Jagh håller migh in til tin witnessbyrd / Herre låt migh
icke på skam komma. När wij thetta göre / så wil Her-
ren Gudh låta wårt Namn och åminnelse wara vthi *Prov. 10.*
wålsgnelse / och wåra Namn skola instrifwas i Liffsens *Luc. 10.*
Book. Herren Gudh kommer ock ihugh the Gudachz *Apoc. 20.*
tigas ondsko / som står: på hans Faders misgerning warde *Psal. 109.*
tenckte

tenckte för Herranom. Meniskior hafwa ock i ämin-
nelse the ondas gerningar / men them til ingen heeder/
vthan til skam och blygd : Säsom til exempel : Hoo weet
icke at tala om then Brodermördaren Cain ? Om then
förrådaren Juda / om then falske och illistige Achitophel/
om Tyrannen Herode / som för en ganska long tids sedan
äro död. Bättre wore them / at hwarken Gud eller Men-
iskior på sådana tenckia / eller om them tala / säsom man
i ordspråket talar : Man talar om them / som om Pilato
i troones Artikel. Thersöre ock Job rett säger : Ider
äminnelse warde liknad wid Ask.

Job 13.

Men the fromme och the som redeliga för sig wan-
drat hafwa / om än the (som letteligen hända kan) aff

Psal. 112.

Meniskior förgätne warda / så will doch them Gudh al-
drig förgåta.

Es. 56.

Thet wedersars mongom som Esajas
klagar : Then rättferdige förgåås / och ingen är som leg-
ger thet vppå hiertat / och heige Man warda borttrykte/
och ingen achtar thet vppå / ty the rättferdige warda
borttagne för olyckone / och the som redelige för sig wan-
drat hafwa / komma til frid / och hwiljas i thesas Kam-
rar : Så will doch Gudh tenckia på them och thesas go-
da gerningar i alle Ewigheet.

När aff lärom wij / huru illa the göra / som medh the-
ras onda lefwerne och otijdiga gerningar / sitt goda
Namn / (thet the eliest hafwa kunde) förtrenckia och
orena / ty thet medh göra the både sig och sinom affkom-
mandom stoor affbreck och skade. Sedan the som intet
gott Namn achta eller sköta / vthan hållet lijka vara / an-
tingen man wäl eller illa om them talar / the febla mykt /
ty effterlåtes hwarion och enom förswara sitt lijff och
ågoDECLAR / mykt meera sitt goda Namn och Rychte /
effter ordspråket : Fama & vita pari passu ambulante.

Thet

Thet är: Lifswet och Rycket är lifse kårt / Ja ock Rycket
inpektit lärare / som wisse Mannen lærer / och wij hörde
hafwom. Brede wid thessa Synnda ock the / som ens
annors goda Namn til thet wersta vethyda / hwilke äro
werre än Ziuffwar / på them bör all ordentligh och
Werldzlig Schwerehet hempnas.

Hwarföre til itt beslut / om man alle annat förlorar /
Ja ock sielfwa lifswet / skall man thet effter stråfwa / at
man itt gott Namn sig förskaffar; hwilket om thet en
gång förloras / aldrig warder igenkommandes. Men
the Dgudachtigas och ondas Namn skall aldeles veth
plånat warda. Zy så sade Gudh om Amalek: Jagh
skall förgöra Amalek vndan Himmelen / at man icke meer
skall tenckia på honom. Och Dawid: Hans effterkommande
warde vthrotade / thetas Namn warder i androm
Leed vthplånat: Theras Namn skall icke reknas ibland
the Gudfruchtige / icke heller finnas i Lifssens Book.

Exo. 17.

Psal. 109.

Gudh förlåne oss sina Nåder / at så wårt lefwerne
igenom gåå / at på oss i besta måtton måtte tenckt warda /
både hoos Gudh och Menniskior / at ock wij ytterst then
ewige Saligheeten / Hwilken Christus oss medh sin Pij-
no och Död förwerfwat hafwer / bekomma mågo. /
Amen.

PERSONALIA DEFUNCTI.

Wir wisse Man Syrach lærer oss i sit 44
Capittel / Låt oss lofwa the åhrliga Mån /
wåra Fäder then ene effter then andra. Sam-
ma bod wille wij effterkomma.

Hwad thenna Saliga Mansens Dwar-
temestarens / södelse / Föräldrar / uppsödelse och
vps.

opptuchtan / lefwerne och omgånge / Echtenskap
och Stand / såsom och om hans död och enda-
lycht / anlangar / Wille wi i thet effter en Chri-
stelig plågsed oss företaga.

Hans födelse belangande / är han til thenna
Werlden föd aff åhrliga Föräldrar åhr effter
Christi födelse 1584: Hans Fader war Anders
Swenson i Frisles Swarn som igenom Kniff-
wäsendz Embetet wardt en förmögen Man:
Modren Hustru Ingeborg / hwilka honom effter
then första födelsen / strax hafwa til then andra
eller Nya födelsen försordrat / som sker igenom
Döpsellen och wänsens baad i ordet: Sedan
opptuchtad honom sielfwe först i Gudz fruchtan
och Herrans förmaning / hållet honom thes för-
orhan til Scholan / at han thet sin Christen-
doms grundwal leggia kunde: Och som åhren
tilöttes / hafwer han sigh til Upsala Academia
begifwit / thet han brede wid Bookliga konst-
er / tucht / dygd och redelighcet låra wille. Men
emedan han S. Man sågh sigh medh Studier-
na icke soort komma kunde / hafwer han strax sla-
git sigh ifrån them / och sigh wendt til Krigszsån-
det / effter the twenne wågar åro / thet igenom
man gott Rampn sigh förwerjwa kan / Nemli-
gen Arte aut Marte, thet är / antingen i genom
Booken eller Swerdet. Hafwer sigh slagit til
Nyls

Ryttare tjensten / ther vthi först lenge för en ge-
meen Ryttare tjenst / huru han sigh i samma Em-
bete och tjenst förhällit / hafwer / är allom i denna
Landzorten vppenbart; Hvarföre ock hans
Officerare, såsom wår S. Konung / Blorwyrdigst
i åmynnelse / hafwa esomofftast för hans Man-
ligheet och tapperheet skull hans tjenst förhögt /
at han trädde är til Corporals platz / ther ifrån
til Cornets platz / ther wid han doch icke lenge
bleff / sedan til Leutnants platz / och ther ifrån
til Ryttamestare vphögd. Och såsom han sam-
ma sitt ombetrodde kall merkeligen och wäl före-
stod / är han aff förordnade Krigz Collegio til en
Regementz Officerare vthföradt / hwilket kall han
som en tapper Krigzhelte in til sin död wäl för-
restod.

Hans Echtenskap angående / hafwer han
slagit sitt Sinne til nu meera högtbedröfwat
Enckia / Gudfruchtig och Dygdesamma Matro-
na H. Karin Zons Dotter / therföre han ock hen-
ne aff hennes Fader / som än nu i lifwet är / För-
ständigh Jon Skåffens i Markestad / til Ehta
begärat / hwilket Echtenstaps förbund them
emellan fullbordat bleff / Åhr 1613. Samma åhr
tå förra Danska Feigden stillades. Vthi samma
Echtenskap hafwer han sigh fridsammeligen och
Christeligen förhällit / med sin elskelige Hustru s
G Barn

Barn afflat / 4 Söner och 4 Döttrar / them the
i all Gudeligheet vpfostrad hafwa / hållit them
til Skola / at lära theas Christendoms stycker /
vptuchtad them i alla ährliga dygder / och haf-
wer Gudh then saliga Mannen then nåde för-
länt / at han medh ähran hafwer sedt sin äldste
Son och Dotter til Hederlig och förnemblige
Echtenskap komma : Gudh förläne them yngro-
fina ungdoms ähr så förestå / at the med Gudh
och ähran / effter Gudz wille / til samma ähro-
stand komma måga : Och hafwa theas Eche-
tenskap warat i 28 ähr.

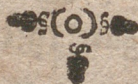
Hans lefwarne anlangande / hafwer han sigh
så förhållit / at han hoos alla Standz personer /
högre och lägre / itt ährligit och gott Namn och
Rychte sigh förwerfwat hafwer. Swad hans
Christendom widdom / hafwer han sigh / såsom
han ock aff Barns been thet wid wand war / flit-
tigt til Gudz ord hållit / och til the H. Sacra-
mentens retta bruk / brede wid til en iudeksam
och brinnande bön : Gerna gifwit the Fattige /
förährat til Kyrektor stöna saker / hwarföre ock
Gudh honom god success och lycka bestårat i
monga sährliga occasioner.

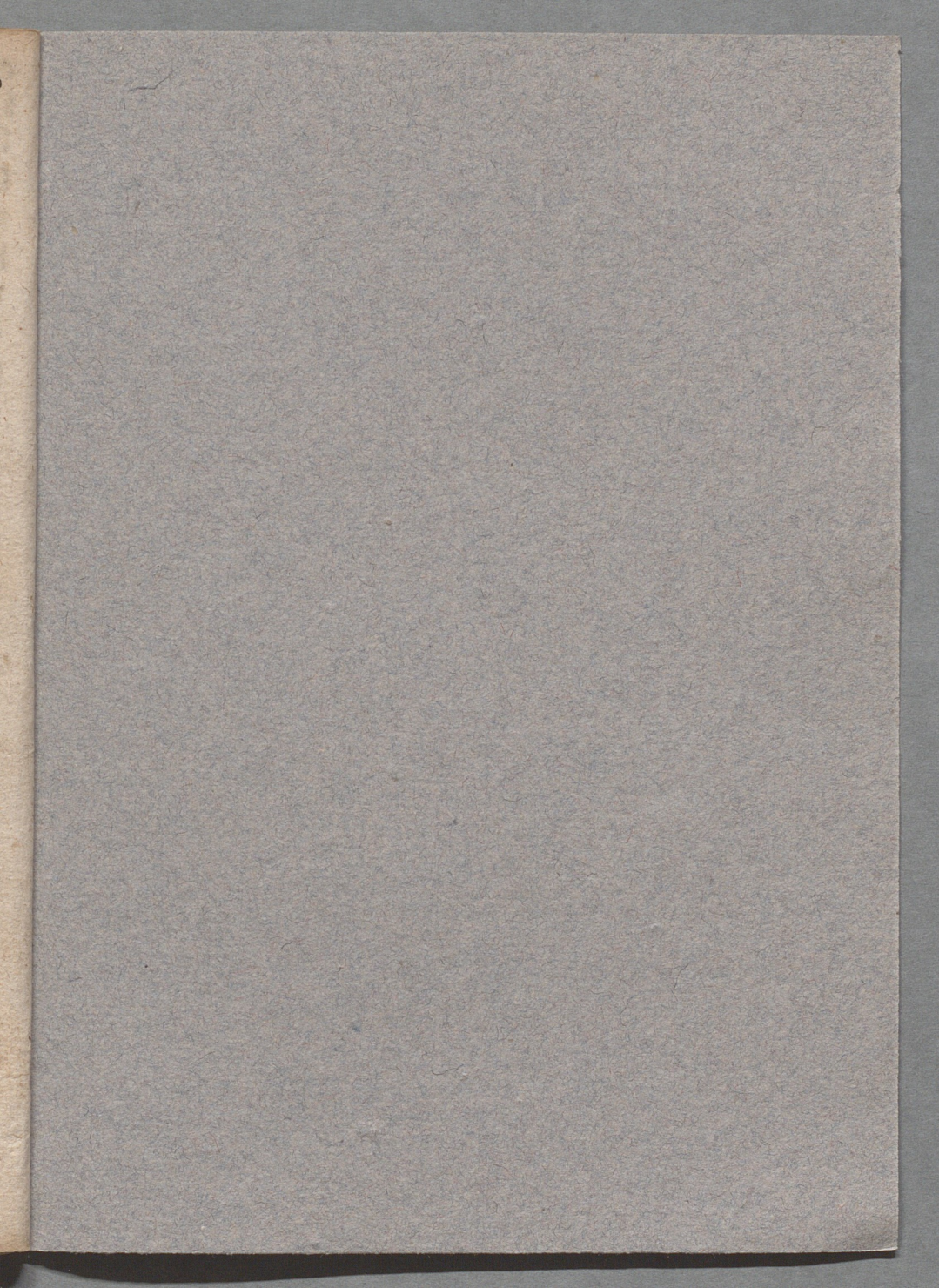
Med allom hafwer han respective wänskap
hållit / hafwa bequamligen twist at sticka sigh eff-
ter tjderna / stundom glad och lustigh / stundom
also

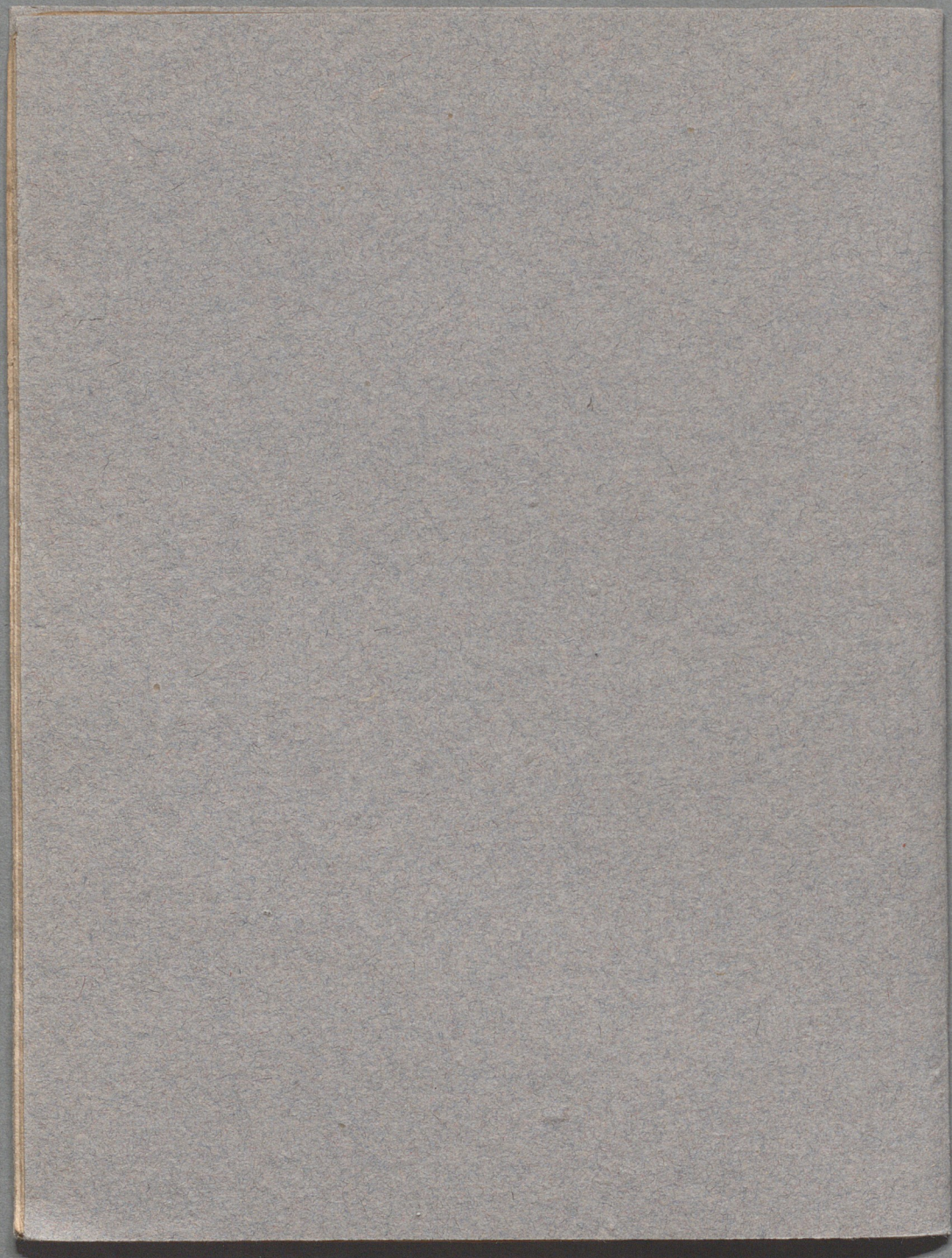
alswår och i sitt Embete slitigh/hemina luffligh/
i Feldt Streng och Manligh / thet hans endas-
lyckt och wiennar. Hans död och ändalyckt be-
langande/ när han efter Öfwerhetennes befall-
ning othur Säderneslandet med sitt Compagnie
förreeste åhr 1640/ först i Augusti Månat/
wardt han medh S. Majoren Erick Bencheson
Hiorta med en Esquadron Ryttare commenderat
aff General Majoren W. Urell Lilie/at gåå til Wit-
stock at secundera och othlossa Major Bang och
Major Kar medh något Krigzfolk / som der aff
Siende woro inkråchtade / och i Marsffen thet
ifrån / kom Sienden til Revel i Nechelburg och
them öfwerföll / thet ock S. Quartermestaren
Kutin bleff / med itt Lod genom Brystet / thet an-
dra genom Huswudet / thet han sitt Luff tå ånda
moste / hwilket skeer then 29 Augusti. Sedan han
en Krigzman i 30 åhr warit hade / och i sin ål-
ders åhr thet femtyonde och siette.

Hafwer altså icke mindre genom sin död/
ån sitt lefwerne itt åhrligt och oprichtigt Rampn
sigh förwerfwat ; Ty the Lacedæmonier, Græker,
Romare / Ja ock alla Stridzsamma Folk / hål-
lit then för then åhrligaste död / at falla för sina
Siender : Såsom man om Alexandro M. läsa
kan : Thet han sade : Si adest finis vitæ meæ, in
quo opere melius extinguar? thet år: År mins luffts
ende.

ende förhanden / at jagh döo moſte / i hwad för
itt werk kan jagh better döo? Och effter wiſ ho-
nom nu achtom nidſettia i hans Graff / wele
wiſ ofz til honom iwenda och ſäna: Gack bort
tu tappre Hielte / vthi tin Kammar / ſlut Döres
nom effter tigh igen / förddöl tigh itt ögnableck /
ſå lenge wreden öfwergåår. Gack ifrå tin Hu-
ſfru / medh hwilken tu fridsſammeligen leſwat
haſwer / Gack ifrå tina kåra Barn / them tu Gu-
deligen haſwer optuchtat; Gack ifrå tina for-
dom vnderhaſwande Ryttare / then tu medh itt
fritt mod och behiertat Sinne i Feldt och mon-
ga ocealioner fölgd haſwer; Gack ifrå tina
grannar och iwener / medh hwilka tu i all wän-
ligheet omgåk haſwer; Gack ifrå thenna orolis-
ga Jemmerdaalen / och intag then ewiga Frög-
deſaalen / ther wiſ iwente at ſåå ſee tigh / och til-
hopa ſkoda Gud; Anſichte / och ther aff glädie
tilfylleſte måttade warda. Thetta förlåne bå-
de honom och ofz / Gudh then helga och högt-
loſwade Trefaldigheet / Gudh Fader / Son och
then H. Ande / aff ofz allom högt-
åhrat i Ewigheet /
Amen.

www.books2ebooks.eu